

LBRIS

We know
books



Fovestii
și versuri
românești
și nu numai

de la **4** ani

Ilustrații de
Geanina Malancă

Cuprins

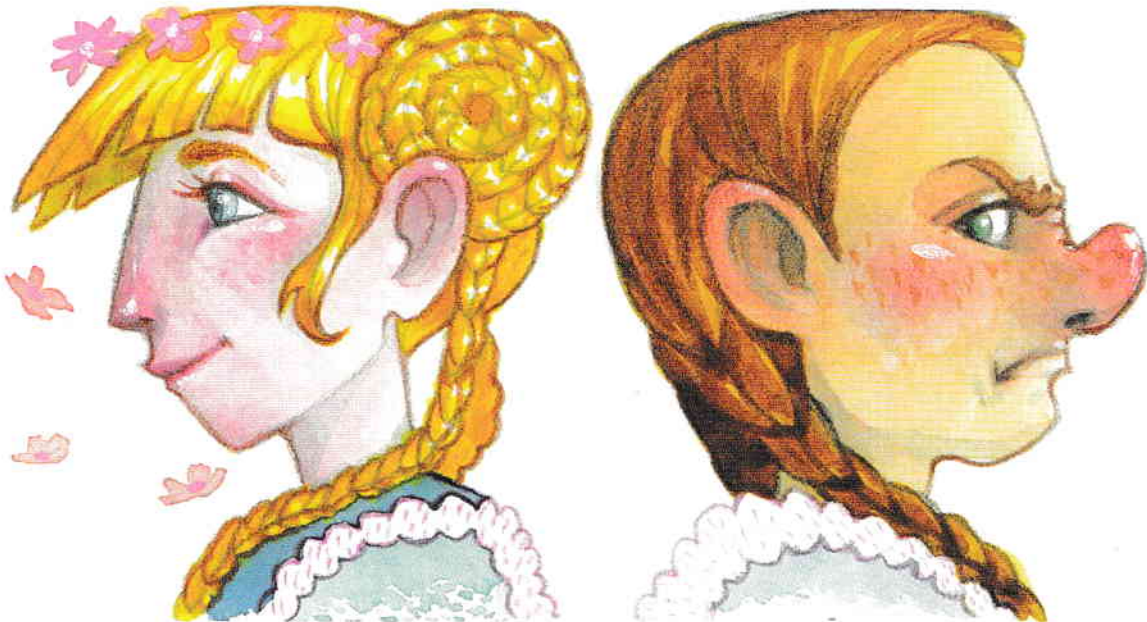
- 3 Fata babei și fata moșneagului - după Ion Creangă
- 14 Rapsodii de primăvară - de George Topîrceanu
- 16 De ziua ta, mămico
- 18 Baba Dochia - legendă
- 24 Vine, vine, primăvara! - de Smaranda Gheorghiu
- 26 Găinușa și cocoșelul - poveste populară
- 34 Racul, broasca și o știucă - de Alecu Donici
- 35 Rapsodii de toamnă - de George Topîrceanu
- 36 Povestea florii-soarelui - legendă
- 42 Rândunelul - de George Topîrceanu
- 44 Numărătoare (Una este Luna)
- 47 Ursul, vulpea și măgarul - legendă
- 52 Povestea ariciului - legendă
- 54 La oglindă - de George Coșbuc
- 56 Sarea în bucate - după Petre Ispirescu
- 65 Iarna pe uliță - de George Coșbuc
- 72 Fricosul - de Emil Gârleanu
- 76 În seara de Crăciun - de George Coșbuc

Fata babei și fata moșneagului

după Ion Creangă

Erau odată un moșneag și-o babă. Moșneagul avea o fată, iar baba tot o fată. Fata babei era urâtă, leneșă și rea. Fata moșneagului era frumoasă, harnică, ascultătoare și bună la inimă. Dar era chinuită și de sora ei, și de mama vitregă. Noroc că era o fată muncitoare și răbdătoare, că altfel ar fi fost vai de ea.

Fata moșneagului se ducea în pădure după vreascuri, tot ea mergea cu săculețul în spate la moară... Cât era ziua de lungă, dintr-o parte venea și-n alta se ducea. Dar baba și fiica ei tot nemulțumite erau.



Când venea moșneagul acasă, baba trăncănea întruna: că fata lui nu ascultă, că e leneșă și trebuie să o alunge de acasă. Într-una din zile, amărât, moșneagul își chemă fata și îi zise:

– Draga tatei, mama ta se plânge că n-o ascuți. De aceea, du-te și tu încotro vei vedea cu ochii. Dar, oriunde te vei duce, te sfătuiesc să fii supusă, blajină și harnică.





Biata fată, văzând că baba și fiica ei vor cu orice chip să o alunge, sărută mâna tatălui său și, cu lacrimi în ochi, porni în lumea largă. Și merse ea cât merse pe un drum, până când îi ieși înaintea o cățelușă, bolnavă și slabă de-i numărari coastele. Cum o văzu pe fată, îi zise:

– Fată frumoasă și harnică, fie-ți milă de mine și mă îngrijește, că îți voi prinde și eu bine vreodată!

Fetei i se făcu milă și, luând cățelușă, o spălă și-o îngriji foarte bine. Apoi o lăasă acolo și își căută de drum, mulțumită că a putut face o faptă bună.

Nu merse ea tocmai mult, când văzu un păr frumos și înflorit, dar plin de omizi. Părul, cum o zări pe fată, îi zise:

— Fată frumoasă și harnică, îngrijește-mă și curăță-mă de omizi, că îți voi prinde și eu bine vreodată!

Fata curăță părul de uscături și de omizi, apoi se tot duse. Și, mergând ea mai departe, văzu o fântână acoperită de mâl și părăsită.

